

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0081 van 23 april 2012
in de zaak 1011/1068/SA/1/0979

In zake:

de heer ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Roland POCKELE-DILLES en Frederik EMMERECHTS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Stoopstraat 1, 5°
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 juni 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de bvba ■■■■■ tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Morsel voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de bvba ■■■■■ een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de afbraak van een garage, het verbouwen van een rijwoning en de vervangbouw van de garage tot 4 appartementen.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 december 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en haar advocaat Roland POCKELE-DILLES zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 18 november 2010 dient de bvba [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Mortsel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“afbraak garage, verbouwen van rijwoning en vervangbouw garage tot 4 appartementen”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 december 2010 tot en met 20 januari 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

De brandweer brengt op 3 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 18 maart 2011 een ongunstig advies, met als motivering:

“ ...

2. Mobiliteitsimpact

Op zich zal het bouwen van appartementen op deze locatie geen grote impact hebben op de mobiliteit. Maar op het perceel wordt er niet voorzien in enige parkeerplaatsen voor de 4 woongelegenheden.

Vanuit dit aspect is de aanvraag onaanvaardbaar en zal de goede ruimtelijke ordening geschaad worden. Op deze manier zal er nog meer bijkomende parkeeroverlast ontstaan voor de directe omgeving.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Mortsel heeft geen beslissing genomen binnen de voorgeschreven termijn (ten laatste op 7 april 2011), zodat de aanvraag geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen.

Op 2 mei 2011 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Mortsel toch nog een stedenbouwkundige vergunning aan de bvba [REDACTED] en overweegt daarbij:

“ ...

Ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gewestplan. De gevraagde werken brengen echter de goede ruimtelijke ordening van de plaats in het gedrang door

- *Het ontbreken van vereiste parkeerplaatsen op het perceel zelf of het niet voorleggen van juridisch sluitende documenten waardoor bepaalde parkeerplaatsen/garages op iemand zijn eigendom op één of andere manier gekoppeld zijn aan dit perceel*
- *Het voorgestelde gabariet is niet gangbaar (bouwdiepte verdieping = tot maximaal tot 19,80 m, terwijl dit in de provincie Antwerpen gangbaar 13 m is).*
- *Strijdigheid met artikel 1.1 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening.*

De bezwaren van de eigenaars van de aanpalende percelen links en rechts worden aanvaard.

...”

De verzoekende partij tekent op 29 april 2011 bij de verwerende partij administratief beroep aan tegen de stilziggende weigeringsbeslissing.

In zijn verslag van 16 juni 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren, met als motivering:

“ ...

(1) De aanvraag is strijdig met de gemeentelijke bouw- en woningverordening d.d. 25.09.1992.

Hoofdstuk 1 van voormelde verordening heeft betrekking op de inplanting, de afmeting, de bezonning en dagverlichting. Er wordt o.a. gesteld dat de welstand van een bouwwerk, met name het volume, de vormen, kleuren en materialen van gevels en daken, evenals hun onderlinge verhoudingen, zodanig moet zijn dat het bouwwerk, zowel op zichzelf als in verband met de omgeving voldoet aan de eigen van harmonie en fraaiheid.

De gemeente is van oordeel dat voorliggende aanvraag niet voldoet aan de bepalingen van de geldende verordening. Dit standpunt kan bijgetreden worden. Een bouwdiepte van meer dan 20m00 is vreemd in de omgeving, zeker op de eerste verdieping. Bovendien wordt een volwaardige derde bouwlaag voorzien, hetgeen in de onmiddellijke omgeving eerder een uitzondering is. De meeste woningen bestaan uit 2 bouwlagen met plat dak, schuin dak of mansarde dak.

9. GOEDE RO: *niet OK*

1. Bouwdiepte / gabariet:

Zoals reeds eerder aangehaald is de gevraagde bouwdiepte onaanvaardbaar, zeker op de eerste verdieping. Algemeen worden op de eerste verdieping bouwdieptes van 13m00 toegelaten. Gelet op de specifieke perceelsconfiguratie (schuine voorgevel met rechte achtergevel) kan hiervan afgeweken worden, doch dient vastgesteld te worden dat een diepte van 20m65 op de eerste verdieping onaanvaardbaar is vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening. Niet alleen zou hierdoor een belangrijke precedentswaarde gecreëerd worden, ook op esthetisch vlak is dit onaanvaardbaar, zeker voor de aanpalende burelen. Ondanks het verspringen van de achterbouw op 2m00 van de perceelsgrens, kan gesteld worden dat de visuele impact voor de omgeving groot blijft door het oprichten van een gebouw met een bouwdiepte van 20m65 en een bouwhoogte van 6m00 waarop nog eens een terras voorzien wordt.

Bovendien sluiten de voorgestelde bouwhoogtes niet aan op de hoogtes van de aanpalende. De links aanpalende woning bestaat uit 2 bouwlagen met plat dak, daar waar huidige aanvraag voorziet in 3 volwaardige bouwlagen met een kroonlijsthoogte van 9m00. Het rechts aanpalende perceel bestaat uit twee bouwlagen met daarop een mansardedak. Op de tweede verdieping voorziet het ontwerp een naar achter springend deel dat hoger is dan het aanpalende mansardedak. Op de tekeningen is duidelijk te zien dat de scheimuren opgetrokken moeten worden, zowel t.o.v. linkerbuur als t.o.v. de rechterbuur.

2. Ontbreken parkeerplaatsen

Algemeen wordt gestreefd naar het voorzien van parkeerplaatsen op het eigen terrein bij meergezinswoningen wordt gestreefd naar 1,5 parkeerplaats per woongelegenheden. In casu zouden dus een 6-tal parkeerplaatsen voorzien moeten worden. Het ontwerp voorziet echter geen parkeerplaatsen.

Naar aanleiding van het beroep meldt de aanvrager dat de nodige parkeerplaatsen voor de appartementen voorzien worden op de plannen van het project van de bio-ecologische kinderopvang [REDACTED] (vergund door deputatie op 17.02. 201 – PSTV 2010/0417).

Het inplantingsplan visualiseert inderdaad de aanwezigheid van een 9-tal garageboxen, waarvan er 3 werden omgebouwd tot burelen (vergunning deputatie 1702.2011). Er blijven dus 6 garageboxen over, waarvan er 5 aangewend zouden worden voor voorliggend project. De garageboxen bevinden zich op de toegangsweg naar de achterliggende kinderopvang, tussen de woningen [REDACTED].

Deputatie heeft op 17.02.2011 een vergunning afgeleverd voor het kinderdagverblijf. In de ruimtelijke motivering werd gesteld dat de aanwezigheid van 28 parkeerplaatsen voldoende is voor de kinderopvang. Hiervan worden nu 5 parkeerplaatsen afgenomen voor het woonproject, dat zich verderop in de straat bevindt.

Bovendien heeft de mobiliteitsambtenaar naar aanleiding van de vorige aanvraag op 20 oktober 2010 duidelijk gesteld dat 'de parkeerplaatsen voor de in de toekomst geplande woonprojecten zich in geen geval op de site van de kinderopvang mogen bevinden en dit uit veiligheidsoverwegingen. Het domein van de kinderopvang moet volledig afgesloten zijn en mag noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks in verbinding staan of kunnen staan met de parking voor de nog te bouwen woonprojecten!'. Verder meldt het advies dat 'het

in- en uitrijden van het kinderverblijf met de auto, zeker op termijn, problematisch zal worden.'

Rekening houdend met voorgaande elementen is het onaanvaardbaar dat de 5 parkeerplaatsen voorzien worden op de toegangsweg naar het achterliggende kinderdagverblijf. Vooreerst is het aantal parkeerplaatsen te beperkt (5 i.p.v. 6), en is de ligging op de toegangsweg naar het kinderdagverblijf onaanvaardbaar vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

...

Na de hoorzitting van 21 juni 2011 beslist de verwerende partij op 23 juni 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de voorgebrachte plannen, onder de voorwaarden opgenomen in het advies van de brandweer. De verwerende partij overweegt daarbij:

"...

1. Bouwdiepte / gabariet:

...

De specifieke perceelsconfiguratie met schuine voorgevel en rechte achtergevel kan een afwijking van het gebruikelijke gabariet verantwoorden. Rekening houdend met het feit dat de bouwdiepte slechts over een beperkte breedte wordt overschreden, is de deputatie van oordeel dat de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang wordt gebracht.

De links aanpalende woning bestaat uit 2 bouwlagen met plat dak, huidige aanvraag voorziet in 3 volwaardige bouwlagen met een kroonlijsthoogte van 9m00. Het rechts aanpalende perceel bestaat uit tweebouwlagen met daarop een mansardedak. Op de tweede verdieping voorziet het ontwerp een naar achter springend deel dat hoger is dan het aanpalende mansardedak. De scheimuren worden ten opzichte van beide burens opgetrokken. Door de wisselende hoogte van het ontwerp wordt een aanvaardbare overgang gecreëerd tussen de links aanpalende en de rechts aanpalende woning.

Tussen de heterogene bebouwing van de [REDACTED] kan de aanvraag bezwaarlijk als storend in het straatbeeld worden beschouwd.

In het beroepschrift en tijdens de hoorzitting hebben betrokkenen erop gewezen dat de bestaande woning een bouwdiepte van 22m heeft. Ook bij gebouwen in de nabije omgeving komt op de verdiepingen een grotere diepte voor.

3. Ontbreken parkeerplaatsen.

Algemeen wordt gestreefd naar het voorzien van parkeerplaatsen op het eigen terrein bij meergezinswoningen wordt gestreefd naar 1,5 parkeerplaats per woongelegenheden. In casu zijn een 6-tal parkeerplaatsen vereist. Deze worden niet op het perceel van de aanvraag gepland, maar worden, zo meldt beroeper, voorzien op de plannen van het project van de bio-ecologische kinderopvang [REDACTED] (vergund door deputatie op 17.02.201 – PSTV 2010/0417).

Het inplantingsplan voor de [REDACTED] visualiseert inderdaad de aanwezigheid van een 9-tal garageboxen, waarvan er 3 werden omgebouwd tot burelen (vergunning deputatie 1702.2011). Er blijven 6 garageboxen over, waarvan er 5 aangewend zullen worden voor voorliggend project. De garageboxen bevinden zich op de toegangsweg naar de achterliggende kinderopvang, tussen de woningen [REDACTED].

De deputatie oordeelt dat het project, zowel op zichzelf als ten opzichte van de omgeving, voldoet aan de eisen van harmonie en fraaiheid, zodat het als in overeenstemming met de gemeentelijke bouw- en woningverordening d.d. 25 september 1992 dient te worden beschouwd. De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt dat één van haar burens haar op 1 augustus 2011 in Spanje informeert dat er voor het huis, gelegen te ■■■■■, “een document ‘Bekendmaking’ van de” verwerende partij is aangeplakt, waaruit blijkt dat de verwerende partij op 23 juni 2011 “een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning heeft” verleend.

De verzoekende partij voert aan dat “er geen melding (werd) gemaakt van de aanplakking en (dat) de stad Mortsel er ook niet op toegezien (heeft) dat tot aanplakking werd overgegaan (zodat) er dan ook geen gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking afgeleverd (kan) worden door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde”.

De verzoekende partij meent dat het beroep “ten laatste op 14 augustus 2011” moet worden ingesteld omdat de bestreden beslissing “op 13 juli 2011 toegestuurd (werd) aan de stad Mortsel” en “de ‘Bekendmaking’ ... ten vroegste op 14 juli 2011 aangeplakt (kon) worden”.

Beoordeling door de Raad

De Raad beoordeelt ambtshalve of het beroep tijdig is ingesteld.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing niet moeten betekenen aan de verzoekende partij, die dan ook, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, beroep dient in te stellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partij heeft tijdig beroep ingesteld bij aangetekend schrijven van 11 augustus 2011 omdat de verwerende partij de bestreden beslissing bij aangetekende brief van 13 juli 2011 betekend heeft aan de stad Mortsel, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de aanvrager van de vergunning.

De in artikel 4.7.23, §4 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bepaalde termijn van tien dagen, waarover de aanvrager beschikt om de bestreden beslissing aan te plakken, kan dan ook ten vroegste starten op 14 juli 2011.

De aangetekende brief, waarbij de verzoekende partij beroep instelt, dateert van 11 augustus 2011, en is bijgevolg minder dan dertig dagen na de eerst mogelijke dag van aanplakking, die uiteraard niet eerder kan gebeuren dan na de betekening van de bestreden beslissing, verzonden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt dat zij een evident belang heeft bij het beroep omdat de door de bestreden beslissing vergunde bouwwerken onmiddellijk grenzen aan haar eigendom.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat een verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te stellen bij de Raad.

De Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, meer bepaald in het onderdeel '*moeilijk te herstellen ernstig nadeel*', voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar en bewoner van een naburige pand zowel rechtstreekse als onrechtstreekse hinder en nadelen, meer bepaald een beklemmend gevoel in haar woning en een overmatige parkeerdruk in de onmiddellijke omgeving ervan, kan ondervinden van de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft als volgt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden:

“ ...

1. *Indien wordt aangevangen met de werken: de afbraak van de garage, de verbouwing van de rijwoning en vervangbouw van de garage, zullen de negatieve gevolgen ONMIDDELLIJK en DEFINITIEF vorm krijgen.*

Het is zeer de vraag of ernstig nadeel later terug ongedaan zal kunnen gemaakt worden, laat staan dat alles weer in zijn oorspronkelijke staat zal kunnen hersteld worden.

2. *Er kan geen twijfel bestaan over de ernst van het nadeel.*

De verzoekende partij verwijst dienaangaande naar zijn bezwaren tijdens het openbaar onderzoek en naar het antwoord van de stedelijke overheid, waarin bevestigd wordt dat er, ten gevolge van het bestreden bouwwerk, sprake zal zijn van een ‘beklemmend gevoel’ in de woning van de verzoekende partij en van een overmatige parkeerdruk in de onmiddellijke omgeving van de woning van de verzoekende partij.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Een verzoekende partij mag zich in haar uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete en precieze gegevens aanreiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel bijzonder summier beschrijft en nalaat voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die de Raad moeten toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel, meer specifiek het dppr de verzoekende partij aangevoerd beklemmend gevoel in haar woning en de overmatige parkeerdruk op de omgeving ervan, te onderzoeken en te beoordelen.

De verzoekende partij verduidelijkt niet wat het vage begrip ‘beklemmend gevoel’ betekent en welk persoonlijk nadeel zij ondervindt door een overmatige parkeerdruk in de omgeving van haar woning.

Daarenboven toont de verzoekende partij niet aan dat er in de omgeving en op de openbare weg niet voldoende parkeerplaatsen aanwezig zijn om deze parkeerdruk op te vangen.

Bij gebrek aan meer gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het ingeroepen nadeel dan ook niet ernstig.

De verzoekende partij verwijst nog wel naar het bezwaarschrift dat zij ingediend heeft tijdens het openbaar onderzoek en het antwoord daarop van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, die enkele bezwaren gegrond acht.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan echter niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het in artikel 4.7.17 VCRO bedoelde voorstel van antwoord van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar op bezwaarschriften in het kader van het openbaar onderzoek.

Dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aantal van de door de verzoekende partij ingediende bezwaren gegrond acht, betekent niet dat de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

Heidi HUANG

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddy STORMS